

Б. В. Деревянко

професор кафедри господарського та екологічного права, к.ю.н., доцент;

Д. І. Решетняк

магістрант Донецького юридичного інституту МВС України

ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

З метою підвищення економічної безпеки інвестицій в Україні у межах кафедри господарського та екологічного права Донецького юридичного інституту МВС України було проведено декілька незалежних один від одного досліджень. Окремі результати одного із них наводяться у цих тезах.

Інвестиційну безпеку держава регулює і через захист інвестицій – комплекс організаційних, технічних та правових заходів, спрямованих на створення умов, які сприяють збереженню інвестицій, досягненню цілі внесення інвестицій, ефективній діяльності об'єктів інвестування та реінвестування, захисту законних прав та інтересів інвесторів, у тому числі права на отримання прибутку (доходу) від інвестицій.

Держава гарантує захист інвестицій вітчизняних підприємств незалежно від форм власності, а також іноземних інвестицій. Захист інвестицій забезпечується законодавством України, а також міжнародними договорами України. Інвесторам, у тому числі іноземним, забезпечується рівноправний режим, що виключає застосування заходів дискримінаційного характеру, які могли б перешкодити управлінню інвестиціями, їх використанню та ліквідації, а також передбачаються умови й порядок вивозу вкладених цінностей і результатів інвестицій.

Для стимулювання процесу інвестиційної діяльності з довготерміновим банківським кредитуванням слід: - запровадити механізм ефективного захисту прав кредиторів, прозорий порядок реалізації заставного майна; - забезпечити підвищення рівня концентрації банківського капіталу шляхом підвищення капіталізації та платоспроможності банків, запровадження процедури реорганізації та ліквідації фінансово нестійких банків; - стимулювати залучення грошових

вкладів населення; - створити спеціалізовану фінансову установу для здійснення довго- та середньотермінового фінансування й кредитування пріоритетних інвестиційних проектів; - запровадити механізм іпотечного кредитування; - стимулювати надходження іноземного капіталу в банківську сферу.

Перелік і вплив засобів державного регулювання на інвестиційну діяльність можна продовжити за посередництва проведення: єдиної державної регулятивної політики у сфері підприємництва, державної політики у сфері приватизації, активної регіональної політики держави, державної аграрної політики та ін.

Однією із форм забезпечення економічної інвестиційної і зокрема інноваційної безпеки є утворення технопарків. Технопарк втілює в собі специфічне організаційне рішення, яке передбачає обов'язкову державну або іншу централізовану підтримку. Як правило, це неприбуткова установа, яка переважно не самоокуповується, і створюється там, де розміщені великі університети, які виконують прикладні дослідження, та дослідницькі інститути і промислові підприємства. Головними цілями технопарку є:

- створення системи сприятливих передумов та інфраструктури для технологічного трансферу;
- сприяння швидкому комерційному використанню технічної ідеї;
- розвиток такого інноваційного підприємництва, яке може стати початком нової промислової галузі вищого технологічного устрою;
- активізація дослідників і підприємців;
- непряме скорочення питомих витрат на технічний розвиток підприємства;
- поліпшення умов навчання і досліджень в університеті або дослідницькому інституті.

У сучасних умовах необхідно погоджувати підходи до розвитку законодавчого забезпечення інноваційної сфери України, поставивши основною задачею актуальність залучення до інноваційної діяльності

конкретних підприємств. Сучасні умови періоду переходу до нових економічних відносин не залишають Україні інших варіантів, крім максимального використання накопиченого у минулому досвіду створення науково-технічних об'єднань і комплексів і розвитку виробничо-технологічної інфраструктури індустриальних населених пунктів як основи формування регіональної інноваційної політики.

Формування інноваційного законодавства, що відповідає не тільки цілям соціально-економічного розвитку України, але і можливостям реалізації основних положень відповідних законів, є далеко не простим завданням. Ми не можемо копіювати досвід успішних промислово розвинених країн, оскільки кожна країна знаходила свої шляхи активізації інноваційної діяльності, хоча вивчати і враховувати різні підходи до вирішення цієї проблеми потрібно.

Зарубіжний досвід показує, що тільки гнучкість державного управління інноваціями, залучення до активного сприяння інноваціям місцевих органів влади дозволяє забезпечити економічну безпеку суб'єктів господарювання, оскільки ефективне управління впровадженням новинок сприяє не тільки оптимізації інноваційного процесу, але і дозволяє одержати оптимальний прибуток. Тому питання державного вибору й оцінки інноваційної стратегії повинно займати центральне місце у визначенні тактики підприємництва, забезпеченні ефективного розвитку економіки і соціальної стабільності в суспільстві.

Необхідно системно розглядати зовнішні і внутрішні ринкові умови розвитку економіки та її невід'ємну частину – науку, що допоможе подолати кризові явища в економіці і виробництві, уникнути непередбачених і непрогнозованих явищ. Система державного управління наукою в Україні поступово перебудовується під цю ідеологію і послідовно включає інноваційні важелі управління економікою. У цьому – майбутнє вітчизняного виробництва.